

Minister Zdrowia

Warszawa, 14 września 2018

PRL.022.1170.2018.BZ

Pani
Elżbieta Rafalska
Minister Rodziny, Pracy i Polityki
Społecznej

Szanowna Pani Minister,

w odpowiedzi na pismo z dnia 3 września 2018 r. (znak: DUS.I.5000.6.2018.JK) dotyczące projektu ustawy o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym, proponuję skreślenie przepisu art. 3 ust. 5 pkt 3 projektowanej ustawy.

Zgodnie z brzmieniem ww. przepisu rodzicielskie świadczenie uzupełniające, zwane dalej „świadczeniem”, nie przysługuje m.in. w przypadku gdy po przyznaniu świadczenia osoba, która je pobiera przebywa w całodobowych placówkach odwykowych dla osób uzależnionych od alkoholu, narkotyków lub innych środków odurzających. Powyższe wykluczenie ma charakter stygmatyzujący i w sposób nieuzasadniony pozbawia świadczenia osoby, które zdecydowały się poddać terapii leczenia uzależnienia, wpływając jednocześnie zdecydowanie negatywnie na proces decyzyjny w zakresie podjęcia leczenia osoby zmagającej się z problematyką uzależnienia.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że w uzasadnieniu projektu ustawy nie wskazano przyczyn wykluczenia z możliwości pobierania świadczenia przez osoby przebywające w całodobowych placówkach odwykowych dla osób uzależnionych od alkoholu, narkotyków lub innych środków odurzających, a ograniczono się jedynie do stwierdzenia, że świadczenie „nie będzie przysługiwać osobom, które w wyniku alkoholizmu, narkomanii przebywały lub przebywają w celu leczenia, rehabilitacji w publicznych placówkach odwykowych z całodobowym utrzymaniem w rozumieniu

ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r. poz. 487, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie organizacji, kwalifikacji personelu, sposobu funkcjonowania i rodzajów podmiotów leczniczych wykonujących świadczenia stacjonarne i całodobowe oraz ambulatoryjne w sprawowaniu opieki nad uzależnionymi od alkoholu oraz sposobu współdziałania w tym zakresie z instytucjami publicznymi i organizacjami społecznymi (Dz. U. poz. 734).”. Jeżeli podstawą omawianego wykluczenia z pobierania świadczenia ma być zapewnienie „całodobowego utrzymania” przez podmioty lecznicze udzielające świadczeń całodobowych, zdumienie budzi, dlaczego wykluczeni zostali wyłącznie pacjenci przebywający w nich w związku z leczeniem uzależnienia. Zaproponowany przepis przyczyni się do rażącej dyskryminacji osób z uwagi na jednostkę chorobową. Całodobowe utrzymanie w zakładzie leczniczym nie zwalnia przebywającego w nim pacjenta z bieżącego regulowania należności związanych z jego dotychczasowym funkcjonowaniem, np. opłat związanych z egzystencją poza zakładem leczniczym czy pokrywanie posiadanych zobowiązań. Ponadto, konstrukcja przepisu, w której nie określono okresu, na jaki wyklucza się ww. osoby z możliwości pobierania świadczenia, analizowana wraz z fragmentem uzasadnienia projektu ustawy, w którym mowa o osobach, które w wyniku alkoholizmu, narkomanii przebywały lub przebywają w celu leczenia, rehabilitacji w publicznych placówkach odwykowych z całodobowym utrzymaniem, budzi zdecydowane zaniepokojenie i nasuwa wątpliwości interpretacyjne.

Najistotniejsza jednak wątpliwość jest związana z negatywnym wpływem projektowanych przepisów na motywację do podjęcia leczenia odwykowego. Sytuacja, w której osoba rozważająca poddanie się leczeniu odwykowemu spotyka się z możliwością utraty świadczenia jest niedopuszczalna i działa zdecydowanie przeciwko systemowi leczenia uzależnień, opierającemu się na dobrowolności podjęcia leczenia.

Z poważaniem
z upoważnienia Ministra Zdrowia
Marcin Czech
Podsekretarz Stanu

/dokument podpisany elektronicznie/